

جهان نما

ترک‌ها معطل نکردند؛

کاروان نظامی به سوریه رفت

سینا سبزیان

خبرگزاری دولتی آناتولی ترکیه از ارسال تجهیزات و نیروهای نظامی این کشور به سمت مرزهای مشترک با سوریه خبر داد. آن‌طور که این خبر حاکی است؛ حجم نیروها و تجهیزات بسیار زیادند.

بر اساس این گزارش، این کاروان شامل نفربرهای زرهی ارتش، نیروهای پلیس و ژاندارمری است که از پادگان‌های مختلف از سرتاسر کشور به سمت شهرستان البیلی در استان کلیس حرکت داده شده‌اند.

آن‌طور که آناتولی عنوان کرده است، این نیروها به‌منظور تقویت یگان‌های نظامی حاضر در مرزهای مشترک با کشور سوریه اعزام شده‌اند؛ این اتفاق در حالی روی می‌دهد که در چند روز اخیر نیروهای نظامی ترکیه به همراه خودروهای زرهی به این منطقه وارد شده بودند.

دیدهبان حقوق بشر سوریه که حامی مخالفان رژیم اسد است، ضمن ابراز نگرانی از مقر خود در لندن عنوان کرده است که ترکیه در حالی نیروهای نظامی و تجهیزات را به شمال سوریه ارسال می‌کند که کردهای این کشور در همین منطقه مستقر هستند و پیش‌تر آنکارا آن‌ها را تهدید به حمله نظامی کرده بود.

اعزام نیروهای ترکیه در حالی اتفاق می‌افتد که هفته گذشته دونالد ترامپ، رئیس‌جمهور آمریکا در تویییتی عنوان کرد که قصد دارد تمام نیروهای خود را در یک برنامه صدروزه از این کشور خارج کند. نیروهای آمریکایی حاضر در این کشور، در منطقه شمال شرق (محل استقرار کردهای سوری) مستقر بودند. آن‌طور که دیده‌بان حقوق بشر به خبرگزاری فرانسه گزارش داده است؛ تجهیزات نظامی در حرکت شامل ۳۵ دستگاه تاک‌زرهی و سایر تجهیزات سنگین نظامی می‌شوند که سوار بر نفربرهای زرهی از گذرگاه مرزی جرابلس عبور کرده‌اند. به گفته رامی عبدالرحمان، مدیر دیده‌بان حقوق بشر سوریه، بابیان اینکه تجهیزات نظامی به منطقه‌ای در نزدیکی الاسجور بین منبج و جرابلس ارسال می‌شوند گفت: این منطقه فاصله زیادی با خطوط مقدم نیروهای کرد موسوم به شوریای نظامی منبج ندارد و تهدید مستقیمی برای آن‌ها به‌شمار می‌رود.

یک مسئول در شورای محلی مسلح مخالف حکومت سوریه که از سوی ترکیه حمایت می‌شود نیز، ورود تجهیزات نظامی و نیروهای پلیس و ژاندارمری ترکیه را تأیید کرد.

این مقام که خواسته است نامش فاش نشود به خبرگزاری فرانسه اعلام کرد: ترکیه از نیروهای مورد حمایت خود خواسته است که در حالت آماده باش باشند؛ با این وجود درخواستی برای ارسال نیرو به منطقه‌ای که تجهیزات به آنجا ارسال شده، به میان نیاوده است.

رجب طیب اردوغان، رئیس‌جمهور ترکیه نیز از آغاز عملیات نظامی جدیدی علیه یگان‌های مدافع خلق سوریه که در همین منطقه مستقر هستند خبر داده است. اردوغان همچنین روز جمعه (۳۰ آذرماه) نیز در سخنانی عنوان کرده به زودی ش داعش را از منطقه شمال شرق سوریه دور می‌کند.

کردهای سوریه نیز در چند روز گذشته ضمن ابراز نگرانی از شرایط به وجود آمده هشدار داده‌اند که هرگونه حمله نظامی ترکیه به کردها منجر به خروج این نیروها از جبهه‌های جنگ علیه داعش در استان دیرالزور می‌شود و تبعات آن برای همگان خواهد بود.

از سوی دیگر کردها همچنین نگران عملیات ترکیه علیه نیروهای خود پس از اعلام آمریکا برای ترک مناطق شمال شرق سوریه هستند. ترکیه شبه نظامیان کرد را تروریست می‌شمارد و معتقد است این نیروها مسئول عملیات تروریستی در داخل خاک ترکیه هستند.

دونالد ترامپ با تصمیم خود برای خروج نیروها از سوریه شگفتی همگان را برانگیخت؛ گفته می‌شود دونالد ترامپ این تصمیم را پس از تماس تلفنی با اردوغان اتخاذ کرده است. ظاهراً اردوغان در این تماس از ترامپ پرسیده است که چرا با وجود شکست داعش منطقه را ترک نمی‌کنید و ترامپ بر همین اساس سریعاً دستور تخلیه نیروهای آمریکایی را ابلاغ کرده است.

وقتی ترامپ هرج و مرج را نردبان می‌کند؛

تعطیلی موقت یا فروپاشی؟

سیدمحمد میرزا محمدزاده

تماشای ترامپ در حالی که مردم کشورش را برای تأمین بودجه ساخت دیوار مرزی به گروگان گرفته است خود گویای همه آنچه است که باید بدانیم این موضوع بیشتر از آنکه بیانگر نگرانی ترامپ از اوضاع امنیتی کشورش باشد، نشان از جوسازی رئیس‌جمهور آمریکا، برای پوشش دادن مسائلی دیگر است. موضوع دیوار چیز جدیدی نیست که ترامپ به ناگاه به اهمیت آن پی برده باشد، او یک‌بار دیگر در سال ۲۰۱۶ افکار را معطوف به آن کرد و از ساخت دیواری بین آمریکا و مکزیک سخن گفت و اذهان عمومی را معطوف به مسئله پناهجویان غیرقانونی مکزیک کرد؛ حالا پس از انتخابات میان‌دوره و تحقق اهدافش از این مسیر، باز هم به این مسئله چشم‌دوخته است؛ توجه ترامپ به این مسئله، نشان می‌دهد حتماً چیزی پشت پرده هست؛ نویسنده سرمقاله نیویورک تایمز باور دارد که ترامپ رو به سقوط، چنگ به این ماجرا زده است.

استارت از اوال آفیس

این صحنه نمایشی هفته گذشته کلید خورد، وقتی که ترامپ در یک بگومگسوی تمام عیار در دفتر ریاست‌جمهوری خود، موسوم به

چرا ما از دموکراسی ناراضی هستیم؟

پایان عصر دموکراسی لیبرال

مریم علامه‌زاده

دموکراسی لیبرال با شدیدترین بحران در چند دهه اخیر مواجه شده است، این موضوع در داخل غرب از سوی پوپولیست‌ها و از بیرون از سوی استبدادگرایانی همچون روسیه، چین و دیگران مورد تهدید است. به‌عنوان نمونه‌ای از خروار، ویکتور اوربان، نخست‌وزیر حزب راست مجارستان، اخیراً اعلام کرد: عصر دموکراسی لیبرال پایان یافته است.

کجای کار اشتباه بود؟ بسیاری از تحلیلگران بر مسائل اقتصادی تأکید دارند، رشد کند، افزایش نابرابری، کاهش رفاه دولتی، زندگی رابرای طبقه پایین‌تر کم‌درده و مخاطرات اقتصادی، ترس از آینده و شکاف اجتماعی را درون جوامع غربی پرآکنده ساخته است.

برخی دیگر تقصیر را بر گردن شکایات اجتماعی می‌اندازند: استانداردهای سنتی در مورد مذهب، تمایلات جنسی، زندگی خانواده و خیلی چیزهای دیگر که بسا مهاجرت‌های عظیم به چالش کشیده شده است و به‌ویژه در ایالات متحده آمریکا حرکت گروه‌های اقلیت سرخورده، سلسله مراتب موجود را مختل و برخی شهروندان را عصبانی به دموکراسی بی‌میل کرده است.

اووال آفیس، به نانسی پلوسی و چاک شامسر، رهبران دموکرات کنگره آمریکا با افتخار اعلام کرد که اگر بودجه پنج میلیارد دلاری برای ساخت دیوارش از سوی کنگره تأمین نشود، دولت را به تعطیلی می‌کشاند. آنگاه، کل هفته را به این موضوع و تهدیدهای پیاپی پرداخت تا آنکه روز شششنبه هفته گذشته (۲۷ آذرماه) به واسطه سارا هاکابی سندرز، دبیر مطبوعاتی خود، اعلام کرد که لایحه توقف موقت را که شامل پرداخت پول برای ساخت دیوار نمی‌شود، می‌پذیرد قانون‌گذاران هم به سرعت لایحه را جمع و جور کردند و آن را به کاخ سفید ارجاع دادند تا راه برای تعطیلات کریسمس هموار شود. بعد از آن بود که داستان‌های تویتری آغاز شد؛ آن‌کوت، مفسر حزب جمهوری‌خواه، وی را «بی‌عرضه» خطاب کرد و سرشناسان محافظه‌کار او را متهم به زیر سوال بردن کمپین امضای خود کردند و تحقیرش کردند. اعضای حزب کانون آزادی (Freedom Caucus) در صحن مجلس جمع شدند تا با ترامپ برای خیانت نکردن به اهداف حزب مذاکره کنند و به این ترتیب پایگاه حامی ساخت دیوار شروع به ریزش کرد.

ترامپ بعد از ظهر همان روز در حال امضای لوایح، همچنان به تقبیح دموکرات‌ها پرداخت و مسئله دیوار را کاملاً ته‌اجمی تنظیم شده بود. در ساعت کاری صبح، وقشش را به بطالت برای توفان تویتری گذراند و دموکرات‌ها را به باد انتقاد گرفت و به میت‌مک کانل هشدار داد که در صورت لزوم به حالت «هستای» برود، یعنی با دور زدن قانون و رأی‌گیری در مجلس، با جذب اکثریت آراء، به یک توافق نهایی دست پیدا کند. البته مک‌کلل که‌نگران از دست دادن امتیازات قانونی خود حتی برای مهم‌ترین دیوار است، به سرعت مشخص کرد که نمی‌تواند از این گزینه استفاده کند.

ترامپ بعد از ظهر همان روز در حال امضای لوایح، همچنان به تقبیح دموکرات‌ها پرداخت و مسئله دیوار

با وضع پیش آمده، تنها شخصی که روز ولنتاین در دفتر دولت، در کنار ترامپ می‌ماند، مایک مولوینی کفیل ریاست ستاد کارکنان کاخ سفید است که به تازگی به کاخ سفید آمد

را یک جرم خواند و با اشاره به موضوع امنیت عنوان کرد که این موضوع ظرف یک‌ماه ضربات خود را وارد می‌کند و ادعا کرد که حتی رونالد ریگان نیز نتوانست بودجه ساخت دیوار را بگیرد (که در واقع ریگان هیچ‌وقت چنین چیزی نخواست به‌بود). سناتور ها به خانه رفتند تا بر اساس رویه معمول در مناطق خود به رأی‌گیری بپردازند که آیا باید با آخرین طرح مجلس شامل تأمین پول دیوار ترامپ موافقت کنند یا خیر. اماره‌بران مجلس سناتاً یک‌دانشدنت، تا زمانی که یک مصالحه فراهزی به وجود نیاید چیزی تغییر نمی‌کند و واسطه‌شب سسندرز به روزنامه رول کال، روزنامه کنگره، گفت اگر حتی مبلغ دیوار از چیزی که رئیس‌جمهور خواسته کمتر هم باشد، ترامپ قبول می‌کند. اما مذاکرات شب جمعه هم با شکست مواجه و تعطیلی دولت قطعی شد.

لردبیلیش در کاخ سفید

ایسن اتفاق زمانی می‌افتد که ارشدترین مدیر ملت، فلسفه رهبری خود را بر اساس شخصیت پیتر بیلیش، در سریال «بازی تاج و تخت» می‌چیند؛ و آن فلسفه چیزی نیست جز آنکه: هرج و مرج نردبان است. برای اکثر مردم، عدم قطعیت و بی‌نظمی ترسناک است و بر این باورند که از اتفاقات غیرقابل مترقبه باید پرهیز کرد. اما برای آقای ترامپ این مسائل همچون دوستان محبوب و دارایی‌های استراتژیک هستند؛ او به صراحت باور دارد که ایجاد عدم تعادل برای مردم به او قدرت می‌دهد. او که اگر بتواند به میزان کافی به آشوب‌های اطراف خود دامن بزند، همه اطرافیانش تسلیم می‌شوند و صحنه را ترک می‌کنند.

ضمن آنکه چنین رویکردی حتی اگر راه را برای آنچه ترامپ می‌خواهد باز نکند، غم و اندوهی برای مردم ایجاد می‌کند و آن‌ها را از تمرکز بر مسائل دیگر بازمی‌دارد. ترامپ می‌داند که یک رسوایی موجب خشم مردم می‌شود، اما یک میلیون رسوایی راهکاری استراتژیک است.

هیچ شکی نیست که ترامپ از اینکه حزب وی و او را بابت تصمیم سازش برای لایحه دیوار ملاست کردند، ناراحت است. این رئیس‌جمهور نیاز مبرمی برای ستوده شدن دارد. هر چقدر از سوی توده مردم کمتر محبوب شود نیاز بیشتری می‌بیند که به صورت احساسی و سیاسی پایگاه حزبی خود را خوشحال نگه دارد.

با این حال همه‌یز به آتش جنگ دیوار ریختن می‌تواند توجهات را به صورت گسترده‌ای از دیگر مسائلی که ترامپ را به درون می‌بعلد، دور کند.

مسیر سخت تراند

در عین حال حتی با وجود استانداردهای ترامپ، رئیس‌جمهور پا در مسیر پر تلاطمی گذاشته است. در همین هفته جاری، وال استریت (بازار سهام آمریکا)، بدترین دوران خود را در دهه اخیر در سبری می‌کند؛ بنیاد ترامپ توافق کرد که به دلیل اتهامات الگوهای تکان دهنده غیرقانونی بازار را تعطیل کند. از طرف دیگر دادگاه عالی آمریکا جلوی قانون منع پناهندگی را به قضاوت روٹ بیدر گیتز برگ گرفت.

برای ترامپ هرج و مرج نردبان است؛ از دید اکثر مردم، عدم قطعیت و بی‌نظمی ترسناک است و بر این باورند که از اتفاقات غیر قابل مترقبه باید پرهیز کرد، اما برای آقای ترامپ این مسائل همچون دوستان محبوب و دارایی‌های استراتژیک هستند

این قاضی بعد از دادگاه برای عمل سرطان ریه پست خود را ترک کرد و از سوی دیگر تصمیم ترامپ برای خارج ساختن نیروهای ارتش از سوریه و افغانستان با مخالفت‌های گسترده مواجه شد.

این مسئله آنقدر از دید مجامع تائیس وزیر دفاع آمریکا، سنگین بود که نامه استعفا ی خود را روز پنج‌شنبه (۲۹ آذرماه) به ترامپ تقدیم کرد؛ نامه‌ای که در واقع نبییی بر رویکرد رئیس‌جمهور آمریکا به سیاست خارجی و امنیت ملی بود.

با وضع پیش آمده، تنها شخصی که روز ولنتاین در دفتر دولت، در کنار ترامپ می‌ماند، مایک مولوینی، کفیل ریاست ستاد کارکنان کاخ سفید است که به تازگی به کاخ سفید آمده؛ از طرفی شنیده‌ها حاکی است آقای رئیس‌جمهور از اینکه مولوینی با راهکار تعطیلی دولت مخالف بوده ناراحت است.

در سال ۲۰۱۵ مولوینی عنوان کرده بود ایده ساخت دیوار مرزی ترامپ پوچ و کودکانه است. پس هیچ‌کس نمی‌تواند مطمئن باشد که رابطه این دو تا زیاد به طول انجامد.

مهم‌تر از همه مسائل عنوان شده، با پیش‌رفتن تحقیقات روسیه، مشکلات حقوقی ترامپ رو به افزایش است. وقتی کسی با این همه مسئله روبرو شود، چرا خود را درون جنگی حتی به بلاهت جنگ دیوار نیندازد و برای آن دولت را نیز به تعطیلی نکشاند؟

با این دیوار حداقل ترامپ می‌تواند تظاهر کند که همچنان اوضاع تحت کنترل او است؛ هر چند که دولتش بیشتر و بیشتر در باتلاق فرو رود.

سیاست‌گذاران را به سمت نئولیبرال‌ها و نخبگان رده‌بالا می‌راند که خواسته‌هایشان بیشتر به سمت مسائل همچون مهاجرت اروپا و تغییرات فرهنگی است که با خواسته‌های رأی‌دهندگان توده متفاوت است.

خیزش فناوری بدون انتخابات در اروپا نیز بر روند دموکراسی این قاره تأثیر گذاشته است. خواسته‌های تکنوکرات (تخصص‌گراها) از شهروندان عادی متفاوت است و همواره این سؤال را می‌پرسند که آیا یک سیاست اتخاذ شده کارا است؟ در حالی که هیچ‌وقت نمی‌پرسند که آیا منطقی است و این گونه‌زانه توده‌ها دور می‌شوند.

تعریف دموکراسی: حکومت مردم است. یعنی تفاوت افراد نباید زیاد باشد؛ چیزی که با تعاریف امروز تفاوت دارد و این باعث مرگ دموکراسی است.